

Shrnutí:

Článek rekapituluje dosavadní vývoj institutu nabývání účinností právních předpisů a relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Dále upozorňuje na aktuální problémy spojené zejména s novelou zákona o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv z roku 2019, jejímž cílem bylo zavedení jednotných dat účinnosti, přičemž analyzuje její reálné dopady. Ukazuje, že většina ministerstev se snaží, aby jejich právní předpisy nabývaly účinnosti zásadně 1. ledna nebo 1. července. A to přesto, že s odlišným postupem není spojena žádná sankce. Zároveň je ale vidět, že loňská legislativní praxe byla silně ovlivněna pandemií COVID-19. V poslední části jsou představeny jednotlivé legislativní strategie, které se odvíjí od současné právní úpravy a s ní spojené hrozby nepřiměřeně dlouhé legisvakance.

Commencement of acts Yesterday, Today and Tomorrow – summary:

The article summarizes the development of the legislation commencement institute, including relevant case law of the Supreme Administrative Court. Furthermore, it points at current problems connected mainly with a 2019 amendment of the *Act on the Collection of Laws and the Collection of International Treaties*, whose goal was to establish common commencement dates, while it analyses its actual impact.

It shows that most ministries make efforts so that their regulations come into effect on 1 January or 1 July, as a matter of principle, even though they would not be punished for acting otherwise. However, it is also evident that last year's legislative praxis was strongly influenced by the COVID-19 pandemic. The last part presents individual legislative strategies which follow from the current legislation presenting a danger of excessively long *vacatio legis* period.